REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

KALINOWSKI Piotr ....

z d. .....

s/c ..... i .....

Dane personalne

z d. .....

ur. ..... 1897 r. ..... w Mazowsze .....

kraj: .....

zm. ..... 2.4.1988 ..... w .....

kraj: .....

pochowany ... Kwatera polska cmentarza w Thiais, Paryż

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 28.4.1988 - wspomnienie
" " 9.5.1988 - list do redakcji

Śp. Piotr Kalinowski

11 kwietnia w kwaterze polskiej cmentarza paryskiego w Thiais spoczęły doczesne szczątki wybitnego działacza emigracyjnego Piotra Kalinowskiego, zmarłego 2 bm. w wieku 91 lat.

Wyprowadzenie zwłok nastąpiło z Kościoła Polskiego po nabożeństwie żałobnym, odprawionym dokładnie w rocznicę wyzwolenia p. Kalinowskiego z obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie. Wspomniał o tym w czasie nabożeństwa ks. prałat Jeż, rektor Polskiej Misji Katolickiej, który w imieniu katolików polskich we Francji podkreślił też zasługi zmarłego dla społeczności polskiej przed wojną, w latach wojny i po wojnie.

W imieniu przyjaciół i współpracowników zmarłego pożegnał go prof. dr Jan Marczewski, przypominając najważniejsze jego zasługi w języku francuskim, ponieważ w Kościele Polskim zjawiło się wielu Francuzów, którzy zetknęli się z Piotrem Kalinowskim w jego długim i bogatym życiu i przybyli, aby złożyć mu ostatni hołd. Prof. Marczewski przekazał też wyrazy współczucia wdowie , p. Helenie Kalinowskiej, również uczestniczce polskiego ruchu oporu we Francji, więźniarce obozów koncentracyjnych w Ravensbrück i Bergen-Belsen, a także dzieciom i wnukom zmarłego.

W uroczystościach żałobnych wzięły udział poczty sztandarowe organizacji polskich, których Piotr Kalinowski był organizatorem i wieloletnim działaczem. Przed trumną niesiono odznaczenia zmarłego, wśród których znajdowała się francuska Legia Honorowa i polski Krzyż Niepodległości.

Piotr Kalinowski urodził się w 1897 r. na Mazowszu. Brał udział w obronie Lwowa przed inwazją sowiecką. Do Francji przybył w 1922 r. do Lille, gdzie kontynuował swe studia prawnicze i ekonomiczne. Jako młody człowiek działał na niwie społecznej wśród wówczas półtoramilionowej rzeszy Polaków, pracujących przy odbudowie Francji ze zniszczeń wojennych w górnictwie, w przemyśle i na roli w okręgu północnym, zwanym popularnie Nordem. Jego rola w tworzeniu organizacji polskich przeciwdziałających poczuciu wyobcowania na wychodźstwie wśród ludzi na ogół słabo przygotowanych do życia i pracy w obcym środowisku wkrótce doprowadziła go do pełnienia funkcji sekretarza generalnego Związku Polaków we Francji. W tym charakterze uczestniczył w formowaniu Armii Polskiej we Francji tworzonej przez gen. Władysława Sikorskiego. Jako wiceprzewodniczący Polskiego Czerwonego Krzyża został we Francji w czasie okupacji kraju przez Niemców. Pełnił też funkcję zastępcy dowódcy polskiego ruchu oporu znanego pod kryptonimem „Monika", utworzonego przez b. polskiego konsula generalnego Aleksandra Kawałkowskiego w Lille. Aresztowany w grudniu 1942 r. w Lyonie, po licznych przesłuchaniach w siedzibie Gestapo w Paryżu został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie.

Po wyzwoleniu w 1945 r. podjął ponownie pracę wśród niepodległościowej emigracji polskiej we Francji i przyczynił się m.in. do utworzenia Związku Polskich Deportowanych i Więźniów Politycznych we Francji. **A. Bog.**

DP 28.04.1988

Piotr Kalinowski

Szanowny Panie Redaktorze!

W dniu 28.4. ukazał się w Dz. Pol. życiorys i piękna wzmianka o śp. Piotrze Kalinowskim, osobie bliskiej żołnierzom Pułku 6 Panc., „Dzieci Lwowskich".

Śp. P. Kalinowski był wybitnym działaczem w Centralnym Związku Polaków we Francji. (Union Centrale des Polonais en France). Walczył za Polskę i Lwów w 1919 roku. My „Dzieci Lwowskie" pamiętamy go, kiedy przyjechał 24 maja 1946 r. do Włoch z delegacją Polonii Francuskiej, aby wręczyć Sztandar naszemu Pułkowi 6 Pancernemu „Dz. Lw obecności D-cy Korpusu ge Z. Bohusza — Szyszko. Ż przeżywali uroczystość raze mi którzy ofiarowali n Sztandar. Dziś Jego nazwi łączy do wydłużającej s zmarłych żołnierzy.

Oddając mu hołd wart pomnieć słowa poety-żołni „... A my cośmy wyszli z ku

Na życie nowego zarania — Pomódlmy się za Tych co w

Jak perły zerwane ze sznuru Londyn. **Roman BOJAK**

r Kalinowski

olskiej Thiais ybitne- Piotra bm. w

stąpiło bożeń- ym do- enia p. centra- aldzie. bożeń- olskiej imieniu cji pod- go dla wojną, ie. półpra- nał go ypomi- sługi w waż w ę wielu i się z go dłu- yli, aby Prof. wyrazy Helenie stniczce Francji, centra- Bergen- nukom obnych

wzięły udział poczty sztandarowe organizacji polskich, których Piotr Kalinowski był organizatorem i wieloletnim działaczem. Przed trumną niesiono odznaczenia zmarłego, wśród których znajdowała się francuska Legia Honorowa i polski Krzyż Niepodległości.

Piotr Kalinowski urodził się w 1897 r. na Mazowszu. Brał udział w obronie Lwowa przed inwazją sowiecką. Do Francji przybył w 1922 r. do Lille, gdzie kontynuował swe studia prawnicze i ekonomiczne. Jako młody człowiek działał na niwie społecznej wśród wówczas półtoramilionowej rzeszy Polaków, pracujących przy odbudowie Francji ze zniszczeń wojennych w górnictwie, w przemyśle i na roli w okręgu północnym, zwanym popularnie Nordem. Jego rola w tworzeniu organizacji polskich przeciwdziałających poczuciu wyobcowania na wychodźstwie wśród ludzi na ogół słabo przygotowanych do życia i pracy w obcym środowisku wkrótce doprowadziła go do pełnienia funkcji sekretarza generalnego Związku Polaków we Francji. W tym charakterze uczestniczył w formowaniu Armii Polskiej we Francji tworzonej przez gen. Władysława Sikorskiego. Jako wiceprzewodniczący Polskiego Czerwonego Krzyża został we Francji w czasie okupacji kraju przez Niemców. Pełnił też funkcję zastępcy dowódcy polskiego ruchu oporu znanego pod kryptonimem „Monika", utworzonego przez b. polskiego konsula generalnego Aleksandra Kawałkowskiego w Lille. Aresztowany w grudniu 1942 r. w Lyonie, po licznych przesłuchaniach w siedzibie Gestapo w Paryżu został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie.

Po wyzwoleniu w 1945 r. podjął ponownie pracę wśród niepodległościowej emigracji polskiej we Francji i przyczynił się m.in. do utworzenia Związku Polskich Deportowanych i Więźniów Politycznych we Francji. **A. Bog.**

DP 28.04.1988

Piotr Kalinowski

Szanowny Panie Redaktorze!

W dniu 28.4. ukazał się w Dz. Pol. życiorys i piękna wzmianka o śp. Piotrze Kalinowskim, osobie bliskiej żołnierzom Pułku 6 Panc., „Dzieci Lwowskich".

Śp. P. Kalinowski był wybitnym działaczem w Centralnym Związku Polaków we Francji. (Union Centrale des Polonais en France). Walczył za Polskę i Lwów w 1919 roku. My „Dzieci Lwowskie" pamiętamy go, kiedy przyjechał 24 maja 1946 r. do Włoch z delegacją Polonii Francuskiej, aby wręczyć Sztandar naszemu Pułkowi 6 Pancernemu „Dz. Lw." w obecności D-cy Korpusu gen. dyw. Z. Bohusza — Szyszko. Żołnierze przeżywali uroczystość razem z tymi którzy ofiarowali nam ten Sztandar. Dziś Jego nazwisko dołączy do wydłużającej się listy zmarłych żołnierzy.

Oddając mu hołd warto przypomnieć słowa poety-żołnierza.

„... A my cośmy wyszli z kurzawy ze stali,
Na życie nowego zarania —
Pomódlmy się za Tych co w polu zostali
Jak perły zerwane ze sznuru korali..."

Londyn. ***Roman BOJAKOWSKI***

DP 9.05.1988